

ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНІ МЕТОДИ ДОСЛІДЖЕНЬ

Робоча програма навчальної дисципліни (Силабус)

Реквізити навчальної дисципліни

Рівень вищої освіти	<i>Другий (магістерський, освітньо-наукова програма)</i>
Галузь знань	<i>13 Механічна інженерія</i>
Спеціальність	<i>131 Прикладна механіка</i>
Освітня програма	<i>Прикладна механіка</i>
Статус дисципліни	<i>Вибіркова</i>
Форма навчання	<i>очна(денна)</i>
Рік підготовки, семестр	<i>1-й курс, весняний семестр</i>
Обсяг дисципліни	<i>150 годин / 5 кредитів (лекції –36 год.; лабораторні/практичні – 18/18 год, СРС – 78 годин</i>
Семестровий контроль/ контрольні заходи	<i>Екзамен, МКР</i>
Розклад занять	<i>http://roz.kpi.ua/</i>
Мова викладання	<i>Українська</i>
Інформація про керівника курсу / викладачів	<i>Лектор: д.т.н., проф., Бородій Михайло Васильович, (050)380 87 78; mborodii@gmail.com Практичні/Лабораторні: д.т.н., Бородій Михайло Васильович, (050)380 87 78; mborodii@gmail.com.</i>
Розміщення курсу	<i>https://classroom.google.com/c/NjY0MzkxOTE2ODY1?hl=ru&cjc=bfprw3t</i>

Програма навчальної дисципліни

1. Опис навчальної дисципліни, її мета, предмет вивчення та результати навчання

Фундаментом і основою механіки деформівного твердого тіла є експеримент, на базі якого формуються її теорії і гіпотези, і який використовується для перевірки їх адекватності і достовірності. Експериментальні методи є основою для формування і розробки визначальних співвідношень в усіх складових механіки деформівного твердого тіла, а саме, в теорія пружності, в'язкопружності, пластичності, повзучості, а також в механіці руйнування і теорії втомного руйнування. Без знання експериментальних методів неможливо вирішувати практично важливі проблеми обґрунтування методів розрахунку напружено-деформованого і граничних станів реальних конструкцій.

Дисципліна «Експериментальні методи досліджень» є навчальною дисципліною, в якій викладаються методи, що дозволяють проводити формування розрахункових моделей, рівнянь стану та критеріїв на базі експерименту. Тому вивчення курсу базується на широкому використанні методів механіки деформівного твердого тіла, теорії подібності і розмірностей, а також змісту попередніх курсів бакалаврської освітньої програми з металознавства і опору матеріалів (механіки матеріалів і конструкцій)..

Метою вивчення курсу є надання студентам знань з основних теоретичних і практичних принципів постановки сучасного експерименту, побудови обладнання, вимірвальних схем,

систем автоматизації; практичних навичок проведення експерименту та вміння раціонально і грамотно використовувати сучасне експериментальне обладнання.

Предметом курсу є методи використання засобів експерименту у сукупності з відповідною нормативною документацією для вирішення таких практичних задач, як дослідження механічної поведінки та міцності матеріалів і конструкцій під дією зовнішніх навантажень, обробка результатів експерименту і представлення його результатів.

Дисципліна «Експериментальні методи досліджень» відноситься до вибіркового циклу професійної підготовки, і самостійно не формує компетентностей, проте вивчення дисципліни сприяє підсилению наступних компетентностей:

ФК 2 Здатність описати, класифікувати та змодельовати широке коло технічних об'єктів та процесів, що ґрунтується на глибокому знанні та розумінні теорій та практик механічної інженерії, а також знаннях суміжних наук

ФК 5 Здатність планувати і виконувати експериментальні й теоретичні дослідження з прикладної механіки та дотичних міждисциплінарних проблем, опрацьовувати і узагальнювати результати досліджень.

Програмні результати навчання

Курс складається з одного кредитного модуля.

При вивченні кредитного модуля «Експериментальні методи досліджень» студенти опановують методи вимірювання в процесі макроексперименту деформацій, напружень і температури, а також побудови і функціонування таких невід'ємних систем сучасних експериментальних комплексів з замкненим контуром регулювання, як системи індикації, системи автоматизації і формування команд управління, системи створення в зоні об'єкту дослідження необхідних середовищ і температури. Значна увага приділяється при цьому визначенню точності експерименту, а також методам аналізу і обробки його результатів.

В результаті вивчення дисципліни студенти набувають:

Знань:

- методів дослідження напружень і деформацій;
- методів дослідження міцності матеріалів і елементів конструкцій при дії середовищ і температур;
- аналізу, обробки і представлення результатів експерименту.

Умінь:

- експериментального визначення напружень і деформацій;
- масштабного перетворення деформацій поверхні за допомогою тензометрів та тезорезисторних перетворювачів;
- складати вимірювальні схеми, ознайомлення з тензометричною апаратурою та методами автоматизації і індикації вимірювань;
- застосування методів дослідження впливу середовищ і температури на міцність і довговічність матеріалів;
- вимірювання температури в інтервалі 1,5 ... 5000 К.

Навичок:

- проведення випробувань при визначенні характеристика в'язкості руйнування матеріалів за статичного навантаження;
- визначення характеристик розсіювання енергії конструкційних матеріалів;
- побудови діаграм циклічного деформування;
- визначення характеристик пружності металів динамічним методом;
- визначення характеристик повзучості та тривалої міцності;

- тарування промислових термопар до 1200 °С;
- аналіз результатів, визначення похибок вимірювань.

2. Пререквізити та постреквізити дисципліни

Дисципліна «Експериментальні методи досліджень» базується на «Наукова робота за темою магістерської дисертації. Частина 1 Основи наукових досліджень». У свою чергу дисципліна «Експериментальні методи досліджень» може бути корисною для опанування освітніх компонентів «Науково-дослідна практика», «Виконання магістерської дисертації».

3. Зміст навчальної дисципліни

Розділ 1. Методи дослідження напружень і деформацій

Тема 1. Класифікація методів дослідження НДС. Одиниці вимірювання деформацій.

Рентгенографічний, поляризаційно-оптичний, розподільчих сіток та ін.

Тема 2. Методи масштабного перетворення деформації поверхні за допомогою тензометрів та тензорезисторних перетворювачів.

Тема 3. Вимірювальні схеми, тензометрична апаратура, автоматизація і індикація вимірювань.

Розділ 2. Методи дослідження міцності матеріалів і елементів конструкцій за дії середовищ і температур

Тема 4. Дослідження впливу середовищ (нейтральних і агресивних) на міцність і довговічність.

Тема 5. Експериментальні методи дослідження при високих (до 3000 К) і низьких (від 1,5 К) температурах.

Тема. 6. Методи вимірювання температури в інтервалі 1,5...5000 К.

Розділ 3. Аналіз, обробка і подання результатів експерименту

Тема. 7. Характеристики точності і похибки вимірювання.

Тема. 8. Визначення середніх значень вимірюваних величин, аналіз результатів і підготовка звіту по результатам експерименту.

4. Навчальні матеріали та ресурси

Базова література

1. В.О.Стрижало, М.В. Бородій Експериментальна механіка деформівного твердого тіла [Електронний ресурс]- Навчальний посібник для здобувачів ступеня магістра за освітньою програмою «Динаміка і міцність машин» спеціальності 131 Прикладна механіка /. – Київ : КПІ ім. Ігоря Сікорського, 2022.– 302 с.
2. В.Л.Богданов. Основи експериментальних методів механіки деформівного твердого тіла. Київ: Академперіодика, 2016. 280 с.
3. Крутій Ю. С. Механіка деформівного твердого тіла : [навч. посіб.] /Ю. С. Крутій, Д. В. Лазарева, М. Г. Сур'янінов. – Одеса : [ОДАБА], 2017. – 262 с.
4. Грищук Ю.С. Основи наукових досліджень. Навч. посібник. Харків: НТУ «ХП», 2008. – 232 с.
5. А.Г.Андрєєв, Г.І.Львов, О.В.Щепкін. Тензометрія: підручник. – Харків: НТУ «ХП», 2017.- 232с.

Додаткова література

6. ДСТУ 7305:2013 Метали. Метод випробування на розтяг металів і сплавів за низьких та криогенних температур. Введ. 01.01.2014.

7. ДСТУ ISO 6892-1:2019. Матеріали металеві. Випробування на розтяг. Частина 1. Метод випробування за кімнатної температури.
8. ДСТУ 4347:2004 Метали. Методи визначення характеристик пружності в умовах криогенних, знижених і кімнатних температур. Введ. 01.01.06.
9. ДСТУ ISO 148-1:2022. Металеві матеріали. Випробування на ударний вигин за Шарпі на маятниковому копрі. Частина 1. Метод випробування.
10. ДСТУ ISO 204:2019 Металеві матеріали. Одноосьове випробування на повзучість розтягуванням. Метод випробування.- Введ.01.01.20.
11. ДСТУ 4042-2001. Прокат арматурний. Метод випробувань на втому.
12. Основи механіки руйнування: навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл., які навч. за напр. підгот. "Інженерне матеріалознавство" / В.С. Майборода [та ін.] ; Мін-во освіти і науки України, НТУУ "КПІ". - Київ : НТУУ "КПІ", 2010. - 124 с.
13. Писаренко, Г. С. та ін. Опір матеріалів: Підручник для студ. вищ. навч. закл. / За ред. Г.С. Писаренка. – 2-е вид., доп. і перероб. – Київ: Вища шк., 2004. – 655с.
14. П.В.Ясній. Пластично деформовані матеріали: втома і тріщинотривкість.- Львів: Світ, 1998 - 292 с.
15. Міцність конструкційних матеріалів при малоцикловому навантаженні за умов складного напруженого стану / Ф. Ф. Гігіняк, А. О. Лебедев, О. К. Шкодзінський; За ред. А. О. Лебедева ; НАН України, Інститут проблем міцності ім. Г. С. Писаренка. — К. : Наукова думка, 2003. — 271 с.
16. Б.С.Касаткін, А.Б.Кудрін, Л.М.Лобанов та ін. Експериментальні методи дослідження деформацій і напружень.- Київ: Наук. думка, 1981.- 584 с.
17. А.Н.Боголюбов. Математики. Механіки.- Київ: Наук. думка, 1983.- 640 с.
18. Schenck H. Theories of Engineering Experimentation. Mcgraw-Hill Book Co. 1968.
19. Хімічева Г.І. Інформаційні та вимірювальні системи: теорія і практика. Посібник / Г.І.Хімічева, О.В.Іванченко, М.А.Долгов, А.С.Зенків. – К.: Основа, 2006. – 448 с.
20. Kobayashi A.S. Handbook on Experimental Mechanics, VCH Publishers; 2nd Rev edition. 1993. 1074 p.

Вказана література знаходиться в бібліотеці КПІ ім. Ігоря Сікорського, кафедри, ЦНБ НАН України

Навчальний контент

5. Методика опанування навчальної дисципліни (освітнього компонента)

Назви розділів і тем	Кількість годин				
	Всього	у тому числі			
		Лекції	Практ.	Лабор.	СРС
1	2	3	4	5	6
Розділ 1. Методи дослідження напружень і деформацій	72	20	-	18	34
<i>Тема 1.</i> Класифікація методів дослідження НДС. Одиниці вимірювання деформацій. Рентгенографічний, поляризаційно-оптичний, розподільчих сіток та ін					
<i>Тема .2.</i> Методи масштабного перетворення деформації поверхні за допомогою тензометрів та тензорезисторних перетворювачів					
<i>Тема 3.</i> Вимірювальні схеми, тензометрична апаратура, автоматизація та індикація					

вимірювань					
Розділ 2. Методи дослідження міцності матеріалів і елементів конструкцій за дії середовищ і температур	48	10	18	-	20
Тема 4. Дослідження впливу середовищ (нейтральних і агресивних) на міцність і довговічність					
Тема 5. Експериментальні методи дослідження при високих (до 3000 К) і низьких (від 1,5 К) температурах					
Тема 6. Методи вимірювання температури в інтервалі 1,5...5000 К					
Розділ 3. Аналіз, обробка і подання результатів експерименту	26	6	-	-	20
Тема 7. Характеристики точності і похибки вимірювання					
Тема 8. Визначення середніх значень вимірюваних величин, аналіз результатів і підготовка звіту за результатами експерименту					
Контроль кредитного модуля, екзамен	4				4
Всього за кредитний модуль	150	36	18	18	78

Курс складається з лекцій, лабораторних занять та самостійного вивчення студентами окремих питань – самостійної роботи студента (СРС). На лекційних заняттях основна увага приділяється вивченню теоретичних основ дисципліни. Перед кожною лекцією надається інформація (за темами) на поточне навчальне заняття та рекомендації щодо їх вивчення. Лабораторні роботи спрямовані на поглиблення та закріплення теоретичних знань та практичних навичок.

Для успішного засвоєння курсу слід передбачити тісний взаємозв'язок всіх видів занять - лекційних, лабораторних та самостійних. Теоретичний матеріал, викладений на лекційних заняттях є основою для вирішення інженерних завдань, що виконуються на лабораторних заняттях та під час виконання індивідуального самостійного опанування матеріалу. Це дозволяє поглибити знання з кожної теми.

Лекційні заняття

№	Назва теми лекції та перелік основних питань (перелік дидактичних засобів, посилання на літературу)
Розділ 1 Лекція 1	Тема 1.1 Класифікація методів дослідження НДС. Одиниці вимірювання деформацій. Рентгенографічний та поляризаційно-оптичний методи дослідження. Точність, області використання і обмеження. Величини, які використовуються для вимірювання деформації в різних системах одиниць. Література: [1], [2], [15], [20].
Лекція 2	Тема 1.2 Методи дослідження з застосуванням оптично чутливих, крихких та гальванічних покриттів. Точність, області використання і обмеження. Величини, які використовуються для вимірювання деформації в різних системах одиниць. Література: [1], [2], [15], [20].
Лекція 3	Тема 1.3 Метод розподільних сіток. Точність, області використання і обмеження. Величини, які використовуються для

	вимірювання деформації в різних системах одиниць. Література: [1], [2], [15], [20].
Лекція 4	Тема 1.4 Методи дослідження полів деформацій Муара, голографічної і лазерної спекл-інтерферометрії. Точність, області використання і обмеження. Величини, які використовуються для вимірювання деформації в різних системах одиниць. Література: [1], [2], [15], [20].
Лекція 5	Тема 2.1 Методи масштабного перетворення деформації поверхні за допомогою тензометрів та тензорезисторних перетворювачів, класифікація тензометрів, механічні, оптичні, струнні та пневматичні тензометри. Література: [1], [2], [19].
Лекція 6	Тема 2.2 Методи масштабного перетворення деформації поверхні за допомогою тензометрів та тензорезисторних перетворювачів, електричні тензометри Література: [1], [2], [18], [19].
Лекція 7	Тема 2.3 Тензорезистори опору: дротяні, фольгові, напівпровідникові. Вимірвальні схеми, технічні можливості і області використання Література: [1], [2], [17], [19], [20].
Лекція 8	Тема 3.1 Тензорезисторні перетворювачі механічних величин: деформацій, переміщень, навантажень, крутних і згинальних моментів, тиску. Вимірвальні схеми, технічні можливості і області використання. Тарування тензорезисторів. Тензометричні перетворювачі механічних величин. Література: [1], [2], [17], [19], [20].
Лекції 9,10	Тема 3.2 Автоматизація керування експериментальними установками під час досліджень. Область використання і схеми систем керування. Література: [1], [2], [19].
Розділ 5 Лекції 11,12	Тема 4. Методи дослідження в агресивних середовищах; класифікація методів нагріву. Методи нагріву: в електричних печах опору, у відзеркалювальних печах, індукційний, електронно-променевий, електроконтактний і плазмовий. Класифікація методів вимірювання температур Література: [1], [2], [3].
Лекції 13,14	Тема 5. Камери для дослідження за високих і низьких температур. Література: [1], [2].
Лекції 15,16	Тема 6. Методи і засоби вимірювання температури термоелектричні перетворювачі, термоперетворювачі опору, рідинні термометри, дилатометри. Література: [1], [2], [19].
Розділ 6 Лекції 17,18	Тема 7. Характеристики точності і похибки. Обробка результатів експерименту: витoki помилок вимірювання, їх природа і методи врахування; характеристики точності вимірвальних приладів - клас точності, міра точності і роздільна здатність - їх вплив на помилки вимірювань і врахування; методи апроксимації результатів експерименту. Література: [1], [2].

Лабораторні/практичні заняття

Основним завданням циклу лабораторних занять є практична перевірка і закріплення знань, отриманих на лекційних заняттях. Лабораторні роботи проводяться з метою освоєння студентами навичок експлуатації експериментального обладнання і вміння визначати механічні характеристики матеріалів, які використовуються при розрахунках напружено-деформованого стану елементів конструкцій та розрахунках на міцність і довговічність.

№ з/п	Назва лабораторної/практичної роботи (огляд експериментального обладнання)	Кількість ауд. годин
1	Тарування системи вимірювання деформацій з використанням стандартних тензорезисторів і приладів промислового виробництва (Розділ 4)	2
2	Визначення напружень в стрижневих зразках при високочастотних коливаннях на магніострикційних установках (Розділ 4)	2
3	Визначення напрямку головних деформацій в моделях за допомогою методу крихких покриттів (Розділ 4)	2
4	Вивчення полів деформацій на листових зразках за допомогою методу розподільчих сіток (Розділ 4)	2
5	Вимірювання деформацій методом Муара (Розділ 4)	2
6	Визначення напруженого стану магніострикційним методом (Розділ 4)	2
7	Ознайомлення з методами досліджень напружено-деформованого стану дисків ГТД на випробувальному стенді ІПМіц ім. Г.С.Писаренка НАН України (Розділ 4)	2
8	Ознайомлення з методами досліджень напружено-деформованого стану оболонкових конструкцій на пневмогідрравлічному стенді (Розділ 4)	2
9	Визначення характеристик пружності металів динамічним резонансним методом при поперечних коливаннях (E , G , K і μ) (Розділ 4)	2
10	Загальне ознайомлення з експериментальною базою ІПМіц НАН України для дослідження міцності і тривкої здатності матеріалів і елементів конструкцій в екстремальних умовах (Розділ 5)	2
11	Градування термопар (термоелектричних перетворювачів температури) в інтервалі температур від +200 до +1200 °С (Розділ 5)	2
12	Визначення характеристик міцності і пластичності при високих температурах. (Розділ 5)	2
13	Визначення характеристик повзучості матеріалів з захисними покриттями на повітрі при температурах до +1000 °С (Розділ 5)	2
14	Дослідження тривкої здатності теплозахисних покриттів при однобічному нагріві на плазмотроні (Розділ 5)	2
15	Визначення коефіцієнтів теплового деформування композитних матеріалів, що коксується (Розділ 5)	2
16	Визначення характеристик міцності за криогенних температур (Розділ 5)	2
17	Дослідження тривкої здатності теплозахисних покриттів при однобічному нагріві на плазмотроні (Розділ 5)	2
18	Дослідження термічної втоми кераміки при різких теплосмінах (Розділ 5) (Розділ 5)	2

6. Самостійна робота студента

Самостійна робота студента передбачає підготовку до аудиторних занять, проведення розрахунків за первинними даними, отриманими на лабораторних заняттях, поглиблення знань лекційного матеріалу, підготовку до модульних контрольних робіт.

№ з/п	Назва теми, що виноситься на самостійне опрацювання	Кількість годин СРС
	Розділ 1. Методи дослідження напружень і деформацій	
1	Тема 1.1 Методи дослідження полів деформацій методами покриттів: оптично-чутливих, крихких, гальванічних і ліній ковзання. Література: [1], [2], [15], [20]. <i>Передбачається поглиблене вивчення теоретичного матеріалу в рамках вказаної теми, підготовка до лабораторних робіт.</i>	9
2	Тема 1.2 Використання тіньового оптичного методу “каустик” і термографії для дослідження НДС елементів конструкцій. Література: [1], [2], [20]. <i>Передбачається поглиблене вивчення теоретичного матеріалу в рамках вказаної теми, підготовка до лабораторних робіт..</i>	9
3	Тема 2. Електричні параметричні і генераторні тензометри. Їх класифікація. Принципові схеми і технічні можливості електричних тензометрів. Література: [1], [2], [19]. <i>Передбачається поглиблене вивчення теоретичного матеріалу в рамках вказаної теми, підготовка до лабораторних робіт. Опрацювання заданих для самостійного виконання тем.</i>	11
4	Тема 3.1 Тарування тензорезисторів: клеї і методи наклеювання тензорезисторів; температурна компенсація похибок вимірювання. Література: [1], [2], [20]. <i>Передбачається поглиблене вивчення теоретичного матеріалу в рамках вказаної теми, підготовка до аудиторних занять, розв’язання заданих для самостійного виконання задач.</i>	6
5	Тема 3.2 Тензометричні перетворювачі механічних величин, тензометрична апаратура Література: [1], [2], [18], [20]. <i>Передбачається поглиблене вивчення теоретичного матеріалу в рамках вказаної теми, підготовка до лабораторних робіт.</i>	5
6	Тема 3.3 Автоматизація вимірювання, блок-схема БВБС (БИМС). Література: [1], [2]. <i>Передбачається поглиблене вивчення теоретичного матеріалу в рамках вказаної теми, підготовка до лабораторних робіт.</i>	4
	Розділ 2. Методи дослідження міцності матеріалів і елементів конструкцій за дії середовищ і температур	

7	<p>Тема 5. Кріокамери і кріостати для проведення досліджень при низьких температурах.</p> <p>Література: [1], [2].</p> <p><i>Передбачається поглиблене вивчення теоретичного матеріалу в рамках вказаної теми, підготовка до лабораторних робіт.</i></p>	6
8	<p>Тема 6. Пірометри, визначення істинної температури об'єктів дослідження.</p> <p>Контактні і безконтактні засоби вимірювання температури в інтервалі 4,2 – 5000 К.</p> <p>Література: [1], [2].</p> <p><i>Передбачається поглиблене вивчення теоретичного матеріалу в рамках вказаної теми, підготовка до лабораторних робіт. Опрацювання заданих для самостійного виконання тем.</i></p>	11
9	<p>Тема 8. Обробка результатів експерименту і підготовка звіту.</p> <p>Література: [1], [16].</p> <p><i>Передбачається поглиблене вивчення теоретичного матеріалу в рамках вказаної теми, підготовка до лабораторних робіт. Опрацювання заданих для самостійного виконання тем.</i></p>	13

Політика та контроль

7. Політика навчальної дисципліни (освітнього компонента)

Правила відвідування занять

Відвідування всіх видів навчальних занять з дисципліни є для студентів обов'язковим. Контроль присутності студентів на заняттях здійснюється викладачем на початку заняття з відмічанням присутності в журналі академічної групи, в тому числі і в електронному кампусі КПІ.

Якщо заняття проводяться в дистанційному режимі, зокрема в мережі ZOOM, студент свою присутність має засвідчити, ввімкнувши мікрофон і камеру на вимогу викладача.

Відсутність студента на заняттях може бути тільки в разі поважної причини (хвороба, підтверджена медичною довідкою, або офіційний дозвіл від деканату). Матеріали пропущених занять мають бути відпрацьованими самостійно. Відпрацювання лабораторних робіт здійснюється за графіком кафедри.

Правила поведінки на заняттях

Студенти на заняття мають з'являтися своєчасно, без запізнь.

На лекційних заняттях студенти повинні мати конспекти або бланки лекцій, попередньо отриманих від викладача. Студенти мають право задавати питання щодо роз'яснення незрозумілих положень, попередньо запитавши дозволу.

На лабораторні заняття студенти з'являються підготовленими до лабораторних робіт та ознайомленими з правилами техніки безпеки при їх виконанні. При собі вони повинні мати бланки протоколів. Під час проведення робіт всі студенти мають брати активну участь у їх виконанні, проводити необхідні записи та розрахунки, які, після виконання, затверджуються викладачем.

Дотримання дисципліни в аудиторії обов'язкове. Воно передбачає не допущення сторонніх розмов, користування будь-якими гаджетами чи іншими пристроями з метою, не передбаченою

потребою виконання поставлених викладачем завдань, категоричне недопущення порушень техніки безпеки при виконанні лабораторних робіт.

Правила захисту лабораторних робіт

До захисту лабораторних робіт допускаються студенти, що відпрацювали їх на заняттях та мають правильно оформлені і затверджені викладачем протоколи. Захист проходить у формі колоквиуму, за результатами якого викладач проводить бальне оцінювання і робить висновок щодо зарахування чи не зарахування лабораторної роботи.

Правила календарного контролю

Календарний контроль проводиться у формі співбесіди з теоретичних питань за темою пройденого матеріалу. За результатами співбесіди викладач проводить бальне оцінювання і робить висновок щодо зарахування календарного контролю.

Правила призначення заохочувальних та штрафних балів

Ці правила відображені в рейтинговій системі оцінювання (див. п. 8)

Політика дедлайнів та перескладань

На початку семестру викладач інформує студентів щодо контрольних заходів та термінів їх проведення. Оголошуються графіки виконання завдань, інших видів робіт, та встановлюються граничні терміни їх виконання та здачі. Також оговорюються умови та терміни перескладань у разі негативного результату попередньої спроби.

Політика щодо академічної доброчесності

В процесі вивчення дисципліни студенти відповідають на запитання поточного контролю, захищають лабораторні роботи, пишуть контрольні роботи та складають залік. При цьому студенти і викладач на взаємній основі керуються принципами академічної доброчесності стосовно неприпустимості плагіату, фальсифікації результатів роботи, корупційних проявів тощо.

Виявлення ознак плагіату у виконаних індивідуальних завданнях має наслідком заміну варіанту завдання, зниження балів у рейтингу аж до подачі на відрахування з університету.

8. Види контролю та рейтингова система оцінювання результатів навчання (PCO)

Протягом семестру виконуються такі види контролю успішності студентів у вивченні дисципліни:

- **Поточний контроль.** Включає експрес-опитування за темою заняття.
- **Календарний контроль.** Проводиться двічі на семестр, як моніторинг поточного стану виконання вимог силабусу.
- **Семестровий контроль.** екзамен.

Рейтинг студента з дисципліни складається з балів, що він отримує за:

- 1) роботу на лекційних та лабораторних заняттях;
- 2) календарного контролю - 2 контрольні роботи за кредитний модуль;
- 3) виконання та захист лабораторних робіт;
- 4) екзамен.

8.1. Система рейтингових (вагових) балів та критерії оцінювання

8.1.1. Робота на лекційних та лабораторних заняттях

Активність на лекційних та лабораторних заняттях – 3 бали (за умови, що на одному занятті опитується мінімум третина студентів групи).

3 балів x 12 = 36 балів

Критерії оцінювання за відсотком правильних відповідей:

90 – 100% 3 бали

70 – 90% 2 бали

50 – 70% 1 бал

Менше 50 0 балів

8.1.2. Календарний контроль

Ваговий бал – 5. Максимальна кількість балів за всі контрольні роботи дорівнює 5 бали x 2 = 10 балів.

Критерії оцінювання контрольних робіт (максимальний бал):

– 80% і більше правильних відповідей – 5 бали;

– 65% - 79% правильних відповідей – 3 бали;

– 33% - 59% правильних відповідей – 1 бал;

– менше 33% правильних відповідей – 0 балів.

8.1.3. Лабораторні роботи

Ваговий бал – 3. Максимальна кількість балів за всі лабораторні роботи дорівнює 3 бали x 18 = 54 балів

Критерії оцінювання лабораторних робіт:

– бездоганна робота – 3 бали;

– є певні недоліки у підготовці та/або виконанні роботи – 2 бал;

– Робота не виконана або не захищена – 0 балів.

8.1.4. Заохочувальні бали нараховуються за:

– участь у створенні та модернізації лабораторної бази - +1 ... +10.

– несвоєчасна здача лабораторної роботи – 1 бал;

8.2. Розрахунок шкали (R) рейтингу

Максимальна сума вагових балів контрольних заходів складає:

$$R_{кз} = 36 + 10 + 54 = 100 \text{ балів}$$

Стартовий передекзаменційний рейтинг приймається $R_{ст} = 0,6 * R_{кз}$

(максимум – 60 балів, мінімум – 36 балів)

Екзаменаційна складова шкали дорівнює (40% від R_c):

$$R_e = 40 \text{ балів}$$

8.3. Допуск до екзамену

Умовою допуску до екзамену є зарахування всіх лабораторних робіт, та набір мінімального $R_{ст} = 36 \text{ балів}$

8.4. Критерії оцінювання відповідей на екзамені:

На екзамені студенти виконують письмову контрольну роботу. Кожне завдання містить три запитання. Перелік запитань наведений у пункті 9 даного силабусу. Кожне запитання (завдання) оцінюється у 100 балів за такими критеріями:

- «відмінно», повна відповідь, не менше 90% потрібної інформації, що виконана згідно з вимогами до рівня «умінь» – 100-95 балів;
- «добре», достатньо повна відповідь, не менше 75% потрібної інформації, що виконана згідно з вимогами до рівня «умінь або є незначні неточності – 90-80 балів;
- «задовільно», неповна відповідь, не менше 60% потрібної інформації, що виконана згідно з вимогами до «стереотипного» рівня та деякі помилки – 70-60 балів;
- «незадовільно», відповідь не відповідає умовам до «задовільно» – 0 балів.

Сумарний максимальний рейтинг відповідей на екзамені становить $R_{зан} = 300$ балів

Бали за екзаменаційну роботу переводиться до відповідної оцінки $R_e = 0,1333 * R_{зан}$

Сумарний рейтинг з вивчення дисципліни $R = R_{cm} + R_e$ і переводиться до результуючої оцінки за таблицею.

Бали	Оцінка
100...95	Відмінно
94...85	Дуже добре
84...75	Добре
74...65	Задовільно
64...60	Достатньо
Менше 60	Незадовільно
Є не зараховані лабораторні роботи або	Не допущено

9. Додаткова інформація з дисципліни (освітнього компонента)

ПИТАННЯ З ДИСЦИПЛІНИ «ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНІ МЕТОДИ ДОСЛІДЖЕНЬ», ЩО ВІНОСЯТЬСЯ НА ЕКЗАМЕН

1. Класифікація тензометрів та точність вимірювання.
2. Механічні тензометри.
3. Оптичні тензометри.
4. Пневматичні тензометри.
5. Струнні тензометри.
6. Потенціометричні та електролітичні тензометри.
7. Механотронні тензометри.
8. Ємнісні тензометри.
9. Індуктивні тензометри.
10. П'єзоелектричні тензометри.
11. Магнітопружні та трансформаторні тензометри.
12. Тензорезистори, коефіцієнт тензочутливості.
13. Дротові тензорезистори з петлевою граткою.
14. Дротові тензорезистори з безпетлевою граткою.
15. Фольгові та напівпровідникові тензорезистори.
16. Клеї та наклейка тензорезисторів.
17. Мостова схема.
18. Потенціометрична схема.
19. Джерела та види температурної деформації.
20. Методи термокомпенсації за допомогою датчиків.
21. Схемна термокомпенсація.
22. Класифікація методів експериментального дослідження НДС елементів конструкцій.
23. Рентгенографічні методи.
24. Поляризаційно-оптичні та методи оптично чутливих покриттів.
25. Методи крихких та гальванічних покриттів.
26. Методи сіток, муара та ліній ковзання.
27. Методи голографічної інтерферометрії та спекл-інтерферометрії.
28. Тіньовий оптичний метод "каустик".

29. Методи, засновані на масштабному перетворенні деформації поверхні об'єктів дослідження.
30. Точність методів вимірювання ПДВ, особливості та сфери використання.
31. Вимоги до сучасних експериментальних комплексів із замкнутим контуром регулювання.
32. Блок-схема експериментального комплексу із замкнутим контуром регулювання.
33. Системи навантаження; їх призначення та принципи побудови.
34. Системи вимірювання, обробки результатів та індикації.
35. Електронні системи вироблення команд управління.
36. Автоматизація вимірювань та управління експериментальними комплексами.
37. Інформаційно-вимірювальні системи; їх структура та комплектація.
38. Аналогові системи управління та його структура.
39. Сучасні цифрові системи управління, їх переваги та недоліки.
40. Гібридні системи управління сучасних випробувальних машин, що випускаються промисловістю розвинених країн.
41. Системи силонавантаження машин для статичних випробувань на короткочасну міцність:
 - електромеханічні;
 - гідравлічні (прямої дії та з ЕГР);
 - гідромеханічні.
42. Системи силонавантаження установок для динамічних випробувань з пневматичними, гідравлічними та магнітоімпульсними перетворювачами.
43. Копри з вільно падаючим вантажем; маятникові та ротаційні копри.
44. Свольні балістичні системи для динамічних випробувань при високошвидкісному навантаженні (50 -1000 м/с).
45. Системи силонавантаження установок для випробувань на повзучість та тривалу міцність при пасивному статичному навантаженні $P = \text{const}$:
 - гравітаційні;
 - пружинні;
 - важільно-гравітаційні.
46. Установки з фігурними важільно-гравітаційними пристроями для випробувань на повзучість при $\sigma = \text{const}$.
47. Системи замикання установок для випробувань на релаксацію напружень:
 - із замкнутим силовим контуром;
 - з пристроєм компенсаційного розвантаження.
48. Зразки Одінга для релаксаційних випробувань.
49. Класифікація систем силонавантаження машин для випробувань за дії повторно-змінних циклічних навантажень.
50. Механічні та інерційні перетворювачі циклічних навантажень.
51. Гідравлічні перетворювачі циклічних навантажень:
 - низькочастотні дисипативні;
 - низькочастотні рекуперативні;
 - об'ємні (плунжерні);
 - роторні;
 - електрогідравлічні (ЕГ);
 - інерційні гідравлічні;
 - гідродинамічні.
52. Пневматичні перетворювачі циклічних навантажень:
 - переривники повітряного струменя;
 - резонатори (свистки);
 - акустичні генератори (сирени).
53. Електромагнітні та електродинамічні збудники циклічних навантажень.
54. Високочастотні магнітострикційні та п'єзоелектричні перетворювачі циклічних навантажень (1 – 100 кГц).
55. Номенклатура, технічні характеристики та сфери використання за видом випробувань сучасних випробувальних машин, що випускаються в промислово розвинених країнах.
56. Агресивні газоподібні середовища та методи випробувань.
57. Агресивні рідкі середовища, спосіб нанесення рідких середовищ та особливості випробувань.
58. Вимоги до обладнання, що використовуються для випробування металів у корозійних середовищах.
59. Класифікація методів нагрівання, які використовуються у макроексперименті.
60. Нагрів в електричних печах опору.
61. Нагрів у відзеркальних печах.

62. Індукційний метод нагрівання.
63. Електроконтактне нагрівання та обмеження при його використанні.
64. Електроннопроменеве нагрівання у вакуумі.
65. Плазмовий нагрів.
66. Термокамери для випробування неметалічних матеріалів.
67. Електричні печі для випробування на повітрі.
68. Ваккумні електричні печі
69. Методи отримання низьких температур в інтервалі 1,5 – 273 К.
70. Кріокамери.
71. Азотні кріостати.
72. Гелієві кріостати.
73. Класифікація контактних та безконтактних засобів вимірювання температури.
74. Термоелектричні перетворювачі.
75. Термоперетворювачі опору, терморезистори та термістори.
76. Рідинні термометри та дилатометри.
77. Радіаційні пірометри.
78. Оптичні та фотоелектричні пірометри.
79. Особливості використання пірометрів; колірні пірометри.
80. Чинники, що впливають на точність вимірювання.

Робочу програму навчальної дисципліни (силабус):

Складено професором кафедри ДММ та ОМ, д.т.н., **Бородієм М.В.**

Ухвалено кафедрою ДММ та ОМ (протокол № 4 від 4 від 17.11.22)

Погоджено Методичною комісією навчально-наукового механіко-машинобудівного інституту
(Протокол № 4 від 22.12.2022 р.)